

[Ministeren for skatter og afgifter]

gen af dette fælles formål, er naturligvis ikke den samme for alle seks partier.

Det har derfor også været naturligt under debatten i dag, at de forskellige ordførere, der har ytret sig, har lagt vægt på forskellige momenter i reformen og fremhævet det, de var særlig tilfredse med, og måske er gået lettere hen over det, de ikke har været tilfredse med.

Det er da også klart, at den regering, hvis talsmand jeg er i denne sag, har nogle punkter, vi har været særlig tilfredse med. Vi har været særlig tilfredse med, at vi har kunnet sænke marginalskatterne på alle indkomstniveauer og forlænge proportionalstrækket. Vi synes, det er godt, at vi har kunnet enes om at lette de personlige indkomstskatter med et beløb på 5,7 mia kr. Vi er tilfredse med, at vi har kunnet sikre opsparingen ved både at begrænse beskatningen af kapitalindkomster og i virkeligheden forhøje prisen på gældsætning. Det er et mål – og det er et mål, vi har været fælles om – at vi kan ændre dette samfund fra et gældsætningssamfund til et opsparingssamfund, og jeg er personlig ikke i tvivl om, at den situation, vi har i samfundet i dag, hvor bankerne har svært med at komme af med deres lån, i nogen grad skyldes, at tankerne fra 19. juni 1985 er begyndt at påvirke den enkelte borgers adfærd med hensyn til at optage lån eller lade være med det.

Regeringen er tilfreds med, at vi har anvist nogle generelle linjer, hvorved man kan modvirke skattetænkningen. Også andre er stærkt optaget af det problem, men det er et problem, der spiller en stor rolle for regeringen. Det var, som hr. Hagen Hagensen sagde det, regeringens mål, at folk skal betale skat af de penge, de tjener, men til gengæld heller ikke skal betale den skat, som naboen skulle have betalt.

Regeringen lægger overordentlig vægt på, på samme måde som det radikale venstre fremhævede det her i dag, at vi har skabt en ordening for virksomhedsbeskatningen. Vi mener, det er godt for vort samfund. Vort samfund er ikke karakteriseret af de store virksomheder med mange hundrede ansatte. Vort samfund er karakteriseret ved de små virksomheder, og selv de store virksomheder, vi har, er startet med en eller anden dygtig mekanikers eller værkførers gode idé i en garage eller i et skur, som så senere har vist sig at slå an. Det er igangsætteren, det er

iværksætteren, det er den enkelte selvstændige, vi mener vi gavner med dette forslag, hvorved vi gavner hele underskoven til dansk industri og derved håber at have sikret en vækst for dansk industri og dansk industris bestandighed og de arbejdspladser, det medfører.

Det er på dette punkt en ny lovgivning og et nyt system, vi indfører. Det er et af de punkter, som det også blev fremhævet i dagens debat, vi kommer til at debattere i udvalget. Der er ingen tvivl om målet; det er i og for sig klart og enkelt, hvad vi vil med virksomhedsordningen. Den teknik, vi har valgt, er forhåbentlig den bedste. Hvis den ikke er det i dag, bliver det den bedste teknik, den dag vi er færdige med udvalgsbehandling.

Vi er også tilfredse – endda overordentlig tilfredse – med den støtte, der gives børnefamilier. Det er rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at det var en vanskelig sag, men ikke vanskelig, fordi der var nogen af de deltagende partier, der ikke ønskede at støtte børnefamilierne, eller fordi vi ikke var enige om at støtte dem mest muligt, for det er jo ikke blot en støtte. Børnefamiliernes 5.000 kr.s tilskud er jo udtryk for et skatteevneprincip, der hermed vender tilbage til skattesystemet på en effektiv måde i modsætning til alle andre metoder, man har forsøgt gennem årene, og som i praksis har elimineret skatteevneprincippet fra de progressive skattesystemer.

Vanskeligheden lå simpelt hen i, at man for at kunne give børnefamilierne den støtte, som jeg meget gerne ville give dem, måtte tage noget et andet sted fra. Jeg vil da gerne – og det tror jeg ikke er forkert – specielt gratulere det radikale venstre med, at vi kom op på disse 5.000 kr. Det var det radikale venstres helt specielle indsats, men det er en indsats, som alle de deltagende partier får glæde og ære af. Der er ingen tvivl om, at dette betyder, at det skattesystem, der træder i kraft 1. januar 1987, ikke bare vil opleves som mere retfærdigt, men også vil være det.

Vi er fra regeringens side også glade for, at vi har skabt enighed om at ophæve dobbeltbeskatning af aktier.

Jeg skal ikke gå mere i detaljer i forbindelse med skattelovene i dag, men der er et par spørgsmål, jeg vil fremhæve. Man rejser således det spørgsmål, hvem der får fordele-